

ה' ג' ג' 25
ה' ג' ג' 25

לקיים את צוריכיהם לקח את חמוריהם והעלם לגם. אותן הבעו חמוריהם ולא אשכחו יתחון — נושא כבוי וכקשה או חמוריהם ולא מצאו אומם. תולון עיגיון וחומרין יתחון ייחיבין באגריא — נושא עיגיון ורואו אומם נתנים בגם, ומשובחים שהואasha שעה לחם כן. איזילן גמי אבוי תנון ליה עופרא — חלאן אצל אבוי וסטרו לו או המעשה, אמר לון: דילמא פילה בישא אשמעטוניה — שם יבר רג השמעתם לו? אמרין להז לא מרוי — לא ארוני, אלא בן וכן. היה עופרא — נך יבר חיטח, אמר לון: ולמאת חנסותם בו עני רעה וצורה — להסתכל ולרכר על רוח אפלו ולמר כאללו לבעון וזה מבא עלי העולם! אישער דמן דרכון הווח אכילו! או עליבון אגנוזה אמראין ווי חיקוד פישא שריא קמיעגנ' דמלין זיומה שעזה מבייא רעכון לעולם שמע קולחון מיניסקון. למונפּן טעניזהן נסב חיקודן ואסיקון לאגרא אחותן תיבען חיקודן זייזהן זילא. אשכחון יתחון תלון עיגיון וקמנון יתחון זייזהן קאנרא איזילן גמי אבוי תנון ליה עזגדא אסמר לון דילא מילקה קישא אשמעטוניה אמראין ליה לא מרוי אלא בן ובן הווח עזגדא אסמר לון ולמאת חנקטם מו עין רעה זאלה איטשר דמן דרכון הווח אכיל או עליבון אינון קמנון לא תיזא דברית קרא ליה קוזג אף על פ' ג' איזילן ואקווין ליה מא שמי והוא מחת לכוון בסוף טאג'רין.

חיה גשוח מאן סראשן מאן משקון לחון בזיה מספיק לחוץ ט"ז
חד מאן נחית לחון הווח מהית לחון טורי הווי זאיין שענטעלשל
בטויה אספלו טלייתו לא חיית יכול לקסול לקסיט מות
שנאמר 'קעיקת פְּרִימִים'. איזילן ג' רג' ראי.

ויל דין שאמרנו שהחורה מחשת כבוי של גבו, מעשה שתה: רבי אלעזר בר רבינו שמעון, אותרי אפריליא גבי אבוי למיוזן עיבוד מאן קרייטה המוניה — באו סקרים אצל אבוי, רשב", בזונכם ליגות בחואה מן העיר "הוטניה" וכבקדושין עב', וככברוך ערד "יחמונאי", ורואו, את רבוי אלעוז, הבן, יתריב גבי חוגרא, אמית נחאה וווחא אכיל, אמית נטהה וווחא אכיל. — ישב אצל חונגר, אמר רודה טן החורו הווא אוכל, אמר רודה שוב טח קמלוא החורו הווא אוכל, וג' שוב ושוב היג עורך כרכות טח מחרן עריבת חבקם ואוותה וזרותה מן החורו הווא אוכל, עד דאלכ' כל אגנוזה — עד שאכל את כל עריבת העיסת, שוחה ובי אלעוז ברשב"י בריא ובעל גוף חזק וגבור למאור (באים פון), היהח לך אכילהו מרווחת של שאל נבי אודם (ירוש) מעשרה ג', ד), והם — אמרין, ווי, חיווא בישא שריא במיעני דחרין — נחש רע שרוי במעיו של זה, דומת שזה מביא רעבון לעולם, שהם חשבו שמרוון הווי ועשבמיין הוא אוכל בן, והוא — שמע קולחון חוקם בדברים כן, וברצונו להוכיח לחם שלא מתחם הווי הווא אוכל בן, אלא מתחם בזואו וחזק גוטו הווב כבוי, מזונקון למונפּן טעניזהן נסב חמוריהם ואסיקון לאגרא — משיערו

רלא ב' אלעזר קון-שפערן געעה בעט. פעם אמת בא אקלין
אליהו ברכות נגן. אמר לו: טקון לי בקחט. אסמר לו: פ' צה
יש אקלין לטקון? אסמר לו: גמי תפיסתי וווערי פלטינ' גאנן.
אסמר לו: רואים אקם בקון זה, אני סלען ומוליך אותו לסתן
העלם, והוא אומר לי: טקון לי בקחט. אסמר לו: רצונך
לרבב? אסמר לו: כן. הריבינו על קטעו ומיה פאלתו סרים
ומירידן בצעות ופאכטילו בפלות אל קוצים. לספּי התחיל
פְּקָבֵץ עליו. אסמר לו: זגן, זגן, סעל עצפה, זעם לא-אנין
פְּשָׁלַקְעָן. אמר לו: רצונך לסתן אקם. אסמר לו: כן. פ' צה
עטיה? לקלחו לשקט אמת ווואשיבו מסת איקל, זגן לו פאלל
ומשחתה. קון שאבל זשחת, אסמר לו: גל-טיגיךת נוע לא פה?
ולא זקח לך שפטוטס אנטנות אבזיך? אסמר לו: נאקה תקנא
פישעה — עד שאכל את כל עריבת העיסת, שוחה ובי אלעוז ברשב"י בריא ובעל גוף חזק וגבור
למאור (באים פון), היהח לך אכילהו מרווחת של שאל נבי אודם (ירוש) מעשרה ג', ד), והם —
אמרין, ווי, חיווא בישא שריא במיעני דחרין — נחש רע שרוי במעיו של זה, דומת שזה

טלקון לא קינה יכול לטקון (ט' ו' יט').

רא. ב' אלצ'ר ב' שאלון פְּנַזָּו לְבִלְשׁ אֶנְדָּר שְׂחוֹת וְתַסְמִיכִים. אָפָר לוּ: טִיגָּע אֲפָה מְבֵר גָּמָם ; וְכֵי לֹא לְמִיחָות זָם דְּלָמִים שְׂיוֹצָאִים בְּלִילָה וּפְתַחְקָאִים בַּיּוֹם ; וְאֶפְאָא אֲפָה נְעַלְלָזְדִּיקִים מְגַנִּים רְשָׁאִים זָה. אָפָר לוּ: וְפֶה אֲצָלָה ; קְצָנָת שְׁלָאָז הַיא. אָמָר לוּ: בְּוֹא וְאֶלְעָזָר עַזְמָךְ מְגַלְּחָה : הַגְּנָס בְּאַרְבָּע שְׁעוֹת לְגַנְגָּה. וּבְשַׁתְּרָאָה אֶתְמָם שְׂוֻתָּה בְּגַן. יְזָב וּמְחַקִּיק מַס בְּיַדְוֹ וּמְגַנְגַּם - אַזְלָעָיו: אַם פְּלִימִיד-חַבָּם הוּא - הַשְּׁאָמִים לְמַלְמָדוֹ; אָם מַזְעֵל הוּא - הַשְּׁאָמִים לְמַלְאָכוֹן, לֹא זוּ לֹא יְמַפְּתָחוּ, נְבָב הוּא. נְשָׁבָע תְּקָרִים לְפָלָגָה. אָפָר: קְנוֹרָא שְׁאָגָרָת הוּא יְנָה פְּשָׁלִיטִים. סְבָיאו אַתְּבָר אֶלְעָזָר קְרָר שְׁבָעָן - וְכֵה חָופֵש גְּנָבִים. שְׁלָח לוּ ב' יְתַשְּׁאָקְרָבָה: חָצֵץ בְּנָיו יְנָן; אָדָם בְּנָר עַמְּוֹד עַל אַלְמָנוֹ לְבִרְגָּה; שְׁלָח לוּ נְבָר יְנָשָׁע: בְּלָא בְּאַלְמָרָם וִיבְלָה אַתְּ-קְזִין.

עַפְט אַתְּמָת פְּגָע בְּוֹ פְּגָע אַתְּד וְקָרָאוֹ: חָצֵץ בְּלִינָן. אָפָר ב' אֶלְעָזָר: «מְשַׁתְּחָוֹא חַצְוֹן קְלִיבָּךְ - גָּלְעָד הוּא». אָפָר לְאֶקְרָיו: חַפְטוֹתָהוּ - וּמְפַסְוָהוּ. לְאֶפְרָר שְׁצִוְיָשָׁב אַלְמָעָן - חָנָור אַתְּרָיו לְקָהוֹתוֹ וְלֹא יְלָל. קְרָא עַל עַצְמָמוֹ: «שְׁמָר פִּיו וְלְשָׁוֹנוֹ - שְׁפָר מְפִירֹת נְשָׁאוֹן». קְלָו אַתְּ-הַמְּבוֹסָר צְפָד וּנְבָר אֶלְקָרָוֹ פָתָח חָצֵץ וְנִזְהָה בְּקָה. אָמָר לוּ: רַבִּי, אָל בְּעַבְדִּיךְ, שְׁהָוָה וּבְנוֹ קָאוֹ אֶל גְּנָתָה אַקְרָבָה בְּלִיטָם. נְגָטוֹרָם. הַבִּית יְדוֹ עַל גְּנִיְמָצְיוֹ וְאָפָר: שִׁיש, גְּנִיְמָעִ, שִׁישָׁה וּפָה סְפָקָוֹת אַלְקָס קָעָן - וְנְזָאָות אַלְקָס עַל-אַתְּ-תַּבְּקָה וְלַפְּתָחָה: בְּקָה אֲנִי גְּבָס שְׁאָזָן וְקָה וּתְולָעָה שְׁלָקָת גְּבָס...»

אַתְּ-עַלְפִּרְבָּן לא נְתִיאָבָה דְּעַמָּה. הַשְּׁקוֹתוֹ פְּסַלְמָה וְהַכְּנִיסוֹתוֹ לְבִים אֶל שִׁישׁ וְקָרְיוֹ כְּרָס וְהַזָּאוֹ טָהוֹתָן. סְלִימְבָּלִים שְׁלָלְבָּב וְהַגְּיָום קְחָתָה בְּמַפְתָּח וְאֶבֶב וְלֹא נְקָרִינוּ. קְרָא עַל עַצְמוֹ: «אַתְּ-קָרָר יִשְׁפְּנָן לְבָעָה».

בְּשִׁעת קְפִירָתוֹ אָפָר לְאַשְׁמוֹ: יְדָע אָנָי וְחַכְמִים שְׁפָטִים עַלְיָה וְלֹא יַעֲפָקוּ גְּפָה בְּקָבְרָתִי טְשֵׁבִיבִי בְּגַלְגָּלִי וְלֹא סְתִּירָאִי בְּגַעַן. אָפָר ב' אַסְמוֹלָל בְּרַגְבָּגָן: פְּסָרָה לִי אָמוֹשָׁל ב' יְוָתָן שְׁפָרָה לְהָאָשָׁתוֹ שְׁלָל ב' אֶלְעָזָר עַל פְּשָׁמְמָה-צְלָרָה וְלֹא יִמְרָא מְפָלָרִים וְשְׁתִים שְׁנִים קְהִתָּה שְׁכָב פְּגָלִיטָן. וְצְהַרְיִתִי עַלְהָה קְיִמִּי בְּזַדְקָתָה לְיַיְלָה בְּפְגָרָתִי. וְצְהַרְיִתִהְיָה שְׁבָרָה גְּנָה דָּס בְּכַבְּצָן וְיַוְצָא. אָסָם אַתְּמָת רְאִיִּי רַקְשׁ יְצָא קְחָטָן אַלְמָנוֹ - עַלְשָׁה דְּקָרָא. גְּרָאָה לְיַיְלָה וְאֶפְרָר לִי: אַיְן קְבָד קְלָטָם; פָּעָם אַתְּמָת שְׁמָפָטִי בְּגַלְגָּלִים פְּלִימִיד-חַבָּם וְלֹא קְהִתִּי בְּגַעַן. בְּשָׁקָאוֹ שְׁנִים לְזִין קְיִוּ פְּזָמִים עַל נְקָמָתָה. זה אָמָר דְּבָרָיו תְּהָא אַזְמָר דְּבָרָיו - וְנְזָאָ קְלָל מְן קְפָלָה וְאֶפְרָר: אַיש פְּלִימִינִי - אֲפָה תְּבִיבָה, אִיש פְּלִומָנִי - אֲפָה וְכָאָה!

פָּעָם אַתְּמָת גְּפָלָה קְפָטָה בֵּין אַשְׁתוֹ שְׁלָל ב' אֶלְעָזָר וּבֵין שְׁכָנָתָה. אָמָרָה לְהָא: גְּנָה בְּכַאֲלָה, שְׁלָא נְתַן לְקָבְרָה. אָמָרָה חַכְמָהִים: קְלִינָן וְנְזָאָ אַיְן יְהָ דְּדָרָאָן, וְנְשָׁאָקָרִים: דְּבָרִי שְׁקָעָן בְּגַנִּיתָאִי, גְּרָאָה לְקָטָן בְּקָלָטָם וְאֶפְרָר קְשָׁטָם: אַרְיָה אַתְּמָת יְשָׁלִי בְּגַיְנָקָם (אַיְ-אַקָּם) רְזָקָים לְעַבְדִּיאָת אַזְלִיל... קְלָנוֹ חַכְמִים לְאַסְפָּק בְּקָבְרָתוֹ - וְלֹא הַגִּיחָם בְּנֵי עַכְבָּרָא, שְׁלָל-פְּשָׁגָנִים אַתְּמָת ב' אֶלְעָזָר בְּרָ, שְׁקָעָן יְשָׁן בְּגַעַלְיָתוֹ - לֹא אַלְמָתָה תְּהָה רְעָה עַל עַרְבָּתָם. פָּעָם אַתְּמָת קְיִי בְּנִירְעָרִיר פְּרוֹדִים קְאָרָב יְסָמִי עַכְפּוֹרִים - וְשְׁלָלוֹת חַכְמִים אַתְּ-בָּנִי בְּגִירִים וְחַוְרִידִי בְּקָטוֹן הַבִּיאָתוֹן לְקָבְרָתָה אַבִּיךְ אַזְאָן קְרָוֵן שְׁלָלִי תְּקָעָתָה. אַתְּרוֹ לוּ: אַכְּנוֹ, אַכְּנוֹ, פָּמָה שִׁיפְּרָה וְיִכְּתָה גַּן אַלְקָרָוֹ פָּמָה לְהָמָם.